

Cumali Ünal'dı Hasannebioğlu – Malatya'nın Kutlu Evladı

Malatya'nın kutlu evladı. Cumali Ünal'dı'nın hem iyi bir şair hem de devlet adamı olması, aslında doğduğu topraklarla bağlantılı. Malatya duygusallığın ve aklın birleştiği topraklarda yer alan kadim bir şehir.

Duygusallığın ve aklın birleştiği şehir ile özdeşleşmiş olan Cumali Ünal'dı'nın, bir de kültür adamı kimliği taşıması, onun yine bu topraklardan (Arapgir-Malatya) İstanbul'a 19'uncu yüzyılda göç etmiş bir ailenin İstanbul'da doğmuş ama kendi tabiriyle Arapgirli-Malatyalı gibi yetiştirilmiş bir başka kültür adamı Fethi Gemuhluoğlu'nun kültür adamlığı ile özdeşleşiyor.

Cumali Ünal'dı ağabey ile tanışmam, güvercinler aracılığıyla oldu. Ankara yıllarımda haftada birkaç gün Ulus semtindeki büyük bilge Hacı Bayram Türbesine giderdim. Bu türbenin etrafında günün farklı vakitlerinde mutlaka meczuplar, köpekler, kediler ve güvercinler olurdu. Ulus semtinin varoşlarında yaşayan gecekondu insanları kendi paylarına düşen rızklarından arttırdıklarını onlarla paylaşır, Ankara'nın dışlanmış bu sakinlerine kol kanat gererlerdi.

Türbeyi ziyarete gittiğim günlerde, Ulus Hali'ne uğrar ve birkaç kilo buğday alırdım güvercinler için. Hıra Mağarası gözümün önüne gelirdi, güvercinlerin Peygamberimizle dostlukları. Ulus Halinden aldığım buğdayı Hacı Bayram Hazretlerinin Türbesi önünde güvercinlerin su içtikleri ve yıkandıkları doğal yalağın etrafına serperdim.

Bir bahar sabahı yine buğday alıp gittiğimde, doğal yalağın belediye tarafından asfalt dökülerek kapatıldığını ve susuz kalan güvercinlerin tekrar su içecekleri bir doğal yalak yapmak için asfaltı gagaladıklarını gördüm.

Çok üzüntü verici bir çabaydı güvercinlerin asfaltı gagalamaları. Ankara Belediyesi'nde çalışan bir yetkiliye ulaşmalıydım ve doğal yalak tekrar açılmalıydı. İşte Ankara Belediyesi'nde bir tanıdık ararken, o yıllarda Park ve Bahçeler Müdürü olan Cumali Ünal'dı ile tanıştım. Ondan doğal yalağın tekrar açılmasını istedim, o da bana hak verdi ve yalağın açılmasını sağladı. Aramızda güvercinlerin oluşturduğu bir dostluk kendiliğinden doğdu. Uzun yıllar süren bir dostluk ve kardeşlik.

Dostluğumuzun doruk noktası ise, Cumali Ünal'dı'nın rahmetli babam Fethi Gemuhluoğlu için Malatya Arapgir'de bir anma toplantısı düzenleme girişimiydi. Cumali Ünal'dı, 1990 yılının Ekim ayında düzenlenen toplantıya, 1970 yılında rahmetli Fethi Gemuhluoğlu'nun kurucusu olduğu Türkp petrol Vakfı'ndan burs alan ve o yılların Türkiye'sinde çok popüler olan kişileri davet etmişti. Cumali Ünal'dı'nın, Fethi Gemuhluoğlu için düzenlediği bu toplantı ve yazdığı yazılar, yaşarken tanımadığı bir kişinin onun düşüncelerine ve hayata karşı klas duruşuna duyduğu saygı, sevgi ve muhabbetin somuta dönüşmüş en önemli ve örnek alınası göstergesiydi. İstanbul ve Ankara'dan, Şaban Karataş, Metin Emiroğlu, Hasan Celal Güzel, Oğuz Kağan Köksal, Yaşar Nuri Öztürk, Behiç Erdem, Rasim Özdenören, Abdülkadir Sezgin, Musa Çağıl katıldılar, bu toplantıya.

Fethi Gemuhluoğlu'nu Anma Toplantıları içinde değişik düşünce ve kişiliklerin katıldığı en farklı toplantılardan biri olmuştu. Cumali Ünal'dı'nın, Fethi Gemuhluoğlu için ata topraklarında düzenlediği Arapgir toplantısı ve yazdığı yazılar, yaşarken tanımadığı bir kültür adamına ve onun yerelden evrensel ile buluşan düşüncelerine karşı duyduğu saygı ve muhabbetin göstergesiydi. Bu saygı ve muhabbet dinamizmini Kur'an'dan, Peygamber sevgisinden ve kadim medeniyetimizden alıyordu. Gerek Fethi Gemuhluoğlu gerekse Cumali Ünal'dı, birbirlerini tanımadan bu yerelden evrensele dostluk ve mesajı gelecek nesillere aktarmanın somut bir örneğini bizlere göstermişlerdi. Bu dostluğu Cumali Ünal'dı'nın Fethi Gemuhluoğlu için yazdığı bir şiir ile bitirelim. Şiirin ismi Üryan;

“Gün döner, yallah! Geceden bir ırmağa dalar
Yüzer mi, boğulur mu, çırpınır mı belli değil

Dağlardan baktığın bu şehir ölüsüne, heybetle acıyarak.
Bir Köroğlu öfkesiyle hörelenerek mi?

Kendi doğurduğun rahmi kayalıklarda her akşam
Üç kerre kızıl kanla yıka, üç kerre kutsa, tütsüle

Koca ırmaklar doğuyor benden, bu nâciz bedenimden
Beynimden, yüreğimden kadim sulara karışıyor şiirlerle Türkçe

Sen söyle yüzünü Doğuya çevirip o eski güzellemeyi
Çiçek devşir dağlardan hayata teberrüken

‘Üryan geldik, gideriz!’ İyi ki dedin ve söz bitti
Eteğinde cümle mahlûkatın sırrını taşıyan bir tutam tohumla

Geçilmez bir doruk gibi göründüydün dağların dağı
Aşkî ancak aşk aşar bir derkenarla, hicran hicranı”

Ankara, 1989 (Ölüm Bile Aşk ile, 1994)

